

DECIZIA nr. 102/2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
catre **x**,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 90502/12.12.2014

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti cu adresa, nr. 218229/09.12.2014 inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 90502/12.12.2014, cu privire la contestatia formulata de catre societatea nerezidenta **x**, cu sediul in Austria, **x**, Cod Postal **x**, CUI **x**, reprezentata de **x** S.R.L., in baza imputernicirii din 27.05.2009, cu sediul in Bucuresti, str. **x**, sector 2.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti, Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti nr. **x**, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, nr. **x**, prin care s-au stabilit obligatii de plata accesorii in suma totala de **x** lei reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA.

Constatând ca, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin.(1), art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să se pronunte asupra contestației formulată de catre societatea nerezidenta **x**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. Organele fiscale din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenti, a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. **x**, pentru societatea nerezidenta in cauza, prin care au fost stabilite dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de **x** lei.

Din fisa analitica anexata la dosarul cauzei a rezultat faptul ca societatea nerezidenta **x**, conform declaratiilor sale depuse nu a efectuat plata obligatiilor fiscale la scadenta stabilindu-se astfel in sarcina sa dobanzi si penalitati de intarziere.

II. Prin contestatia formulata, societatea nerezidenta **x**, inregistrata la Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti sub nr. **x**, solicita anulara Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. **x**, prin care au fost stabilite dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de **x** lei, instituite in sarcina sa.

Contestatorul invoca urmatoarele motive de admitere a contestatiei:

Conform documentelor anexate la dosarul cauzei in sustinerea sa societatea face dovada achitarii dobanzilor si penalitatilor de intarziere, prin ordinele de plata din 19 septembrie 2013 respectiv 23 septembrie 2014, valoarea acestora fiind in suma totala de **x** lei.

Pentru diferenta de **x** lei din totalul sumei contestate mentioneaza ca a efectuat plata inscrisa in Declaratia 300 aferenta lunii august 2014 in data de 23 septembrie 2014 adica inainte de data scadentei si anume 25 septembrie 2014, chiar daca banca a efectuat decontarea sumelor ulterior datei de 23 septembrie invocand ca eronat au fost calculate accesoriile pentru ziua de intarziere.

Fata de argumentele de drept si de fapt expuse societatea solicita **anularea Deciziei** referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, in suma totala de x lei, reprezentant dobanzi si penalitati de intarziere aferente TVA.

III. Luand in considerare constatările organului fiscal, motivele prezentate de catre contestatar, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

3.1 Cu privire la accesoriile aferente TVA in suma de x lei.

Cauza supusa solutionarii este daca organul fiscal a procedat legal la emiterea deciziei de calcul accesorii nr. x, in conditiile in care platile, inclusiv privind accesoriile se efectueaza in baza unui titlu de creanta.

In fapt, Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, comunicata la data de 07.11.2014 prin care s-au stabilit accesorii aferente TVA in suma de x lei.

Accesoriile au fost calculate pentru perioada 25.10.2012 – 26.09.2014 asupra sumelor inscrise si inregistrate conform declaratiilor 300 depuse de catre contribuabil.

Prin contestatia formulata societatea nerezidenta arata ca a efectuat plata sumelor reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere conform ordinelor din 19 septembrie 2013 si 23 septembrie 2014 in suma de x lei, achitand deja aceste creante cu toate ca decizia referitoare la obligatiile accesorii de plata i-a fost comunicata sub semnatura la data de 07 noiembrie 2014.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 110, art.119 art. 120 si art. 120¹ din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

„Art. 110. - (1) In sensul prezentului titlu, colectarea consta in exercitarea actiunilor care au ca scop stingerea creantelor fiscale”

“(2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță sau al unui titlu executoriu, după caz.

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere;

c) decizia referitoare la obligatii de plată accesorii;”

„Art. 119 Dobanzile si penalitatile de intarziere”

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadentă de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.”

„Art. 120 Dobanzi”

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.”

„Art. 120¹ Penalități de întârziere”

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Având în vedere dispozițiile mai sus invocate, organul fiscal emite titluri de creanță în baza cărora realizează colectarea creanțelor fiscale. Asemenea titluri pot fi decizii de impunere ori decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii, iar pentru neachitarea la scadență a obligațiilor de plată se datorează accesorii.

În speta, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți a stabilit în sarcina societății accesorii în suma de x lei, calculate pentru perioada 25.10.2012 – 16.09.2014 așa cum rezultă din anexa deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x ce face obiectul contestației.

Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii contestată a fost generată de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți la 06.11.2014 și a fost comunicată contestatarului sub semnatura la data de 07.11.2014.

Din analiza “situației analitice debite plăți solduri” rezultă că societatea a achitat accesoriile reprezentând dobânzi și penalităților de întârziere aferente TVA, la data de 19.09.2013 și 23.09.2014, plățile fiind evidențiate ca atare în evidența pe platitor organizată de organele fiscale, contribuabilul a achitat accesoriile fără a avea titlu de creanță comunicat de organul fiscal.

În susținerea sa societatea face dovada achitării dobânzilor și penalităților de întârziere, prin ordinele de plată din 19 septembrie 2013 respectiv 23 septembrie 2014, valoarea acestora fiind în suma totală de x lei.

Solicitarea contestată de anulare a deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii pe motiv că a efectuat plata nu este întemeiată în condițiile în care orice plată se efectuează în baza unui titlu de creanță.

În concluzie, se reține că dobânzile și penalitățile în suma totală de x lei înscrise în Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x a fost stabilită de către organele de impunere ale Administrației Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenți conform reglementărilor legale în materie, drept urmare contestația formulată de societatea nerezidentă x reprezentând accesorii aferente TVA **urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.**

3.2 Cu privire la accesoriile aferente TVA în suma de x lei.

Cauza supusă soluționării este dacă organul fiscal a calculat corect accesoriile aferente TVA în condițiile în care societatea a efectuat plata cu întârziere a obligațiilor de plată.

În fapt, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x, a calculat accesoriile în suma de x lei pentru perioada 25.09.2014 – 26.09.2014 asupra sumelor înscrise și înregistrate conform declarației 300 nr. x, depusă de către contribuabil, debitul fiind în suma de x lei.

Societatea nerezidentă susține că a efectuat plata înscrise în Declarația 300 aferentă lunii august 2014 în data de 23 septembrie 2014 adică înainte de data scadenței și anume 25 septembrie 2014, chiar dacă banca a efectuat decontarea

sumelor ulterior datei de 23 septembrie invocand ca eronat au fost calculate accesoriile pentru ziua de intarziere.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 114 si art. 121 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

„Art. 114 Dispozitii privind efectuarea platii”

„(1) Platile catre organele fiscale se efectueaza prin intermediul bancilor, trezoreriilor si al altor institutii autorizate sa deruleze operatiuni de plata.

(3) In cazul stingerii prin plata a obligatiilor fiscale, momentul platii este:

a) in cazul platilor in numerar, data inscrisa in documentul de plata eliberat de organele sau persoanele abilitate de organul fiscal;

c) in cazul platilor efectuate prin decontare bancara, data la care bancile debiteaza contul platitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum aceasta informatie este transmisa prin mesajul electronic de plata de catre institutia bancara initiatora, potrivit reglementarilor specifice in vigoare, cu exceptia situatiei prevazute la [art. 121](#), data putand fi dovedita prin extrasul de cont al contribuabilului;”

„Art. 119 Dobanzile si penalitatile de intarziere”

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobânzi si penalitati de intarziere.

(2) Nu se datoreaza dobânzi si penalitati de intarziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligatii fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silita, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum si sumele reprezentand echivalentul in lei al bunurilor si sumelor confiscate care nu sunt gasite la locul faptei.

(3) Dobânzile si penalitatile de intarziere se fac venit la bugetul caruia ii apartine creanta principala.”

Potrivit dispozitiilor legale sus invocate data platii este data la care bancile debiteaza contul platitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice astfel cum aceasta informatie este transmisa prin mesajul electronic de plata de catre institutiile bancare initiatora.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca plata pentru TVA aferenta lunii august 2014 a fost efectuata in fapt la data de 26.09.2014, asa cum rezulta din evidenta pe platitor organizata la nivelul organelor fiscale.

Solicitarea contestatarei privind aplicarea dispozitiilor art. 121 Cod procedura fiscala este neintemeiata in conditiile in care mesajul electronic de plata are data de 26.09.2014 si nu 23.09.2014 asa cum sustine contestatarul, neprezentand in sustinerea cauzei un extras de cont vizat de banca care sa-i sustina afirmatiile.

In consecinta, in temeiul art.216 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, care prevede:

„Prin decizie contestatia va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

coroborat cu pct.11.1 lit.a din Ordinul Preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucţiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, potrivit caruia

„11.1. Contestatia poate fi respinsa ca:

a) neintemeiata, in situatia in care argumentele de fapt si de drept prezentate in susţinerea contestatiei nu sunt de natura să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

Astfel se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata de societatea nerezidenta x, impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii, nr. x,

emisa de organele fiscale prin care s-au stabilit accesorii aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de x lei.

Pentru considerentele aratate mai sus și în temeiul dispozițiilor art. 110, art. 114, art.119, art. 120, art. 120¹, art. 216 alin.1 coroborat cu pct.11.1 lit. (a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, si ale dispozițiilor art. 205 alin.(1), art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de catre societatea nerezidenta **x**, impotriva **Deciziei** de impunere pentru persoane impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene, **nr. x**, referitoare la obligatiile de plata accesorii emise de organele fiscale din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenti Bucuresti.

Prezenta decizie este definitiva în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestata, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.